

नास्तिवविवादः सम्भवति । मदीया भूः प्राग-
विद्यमानभोगैव भुज्यत इत्युक्तेन सन्तता चिर-
न्तन्वेव मे भुक्तिरित्यभोगभुक्तौ विवादः । इयं
मथ्यादेयश्चेति सौमाविवाद इति षट्प्रकार एव
विवादः सम्भवति । षट्प्रकारेऽपि भूविवादे
श्रुत्यर्थाभ्यां सौमाया अपि निर्णयमानत्वात्
सौमानिर्णयप्रकरणे तस्यान्तर्भावः । समन्ता-
द्भवाः सामन्ताः । चतसृषु दिक्ष्वनन्तरा ग्रामा-
दयस्तु च प्रतिसौमं व्यवस्थिताः ।

“ग्रामो ग्रामेषु सामन्तः क्षेत्रं क्षेत्रस्य कीर्त्ति-
तम् ।

गृहं गृहस्य निर्दिष्टं समन्तात् परिरभ्य हि ॥”
इति कात्यायनवचनात् । ग्रामादिग्रह्येन तत्-
स्थाः पुरुषा लक्ष्यन्ते । ग्रामः पलायत इति
यथा । सामन्तग्रहणञ्च तत्संज्ञादुपलक्षणार्थम् ।
उक्तञ्च कात्यायनेन ।

“संसक्तकास्तु सामन्तास्तत्संसक्तस्तथोत्तराः ।
संसक्तसक्तसंसक्ताः पञ्चाकाराः प्रकौर्त्तिताः ॥”

इति । स्वविरा हृदाः । आदिग्रहणेन मौलोह-
तयोर्ग्रहणम् । हृदादिलक्षणञ्च तेनैवोक्तम् ।

“निष्पाद्यमानं यदृष्टं तत् कार्यं तद्गुणा-
न्वितैः ।

हृदा वा यदि वाहृदास्ते च हृदाः प्रकौर्त्तिताः ॥
ये तत्र पूर्वं सामन्ताः पञ्चादेशान्तरं गताः ।

तन्मूलत्वान्तु ते मौला ऋषिभिः परिकौर्त्तिताः ॥
उपश्रवणसम्भोगकार्याख्यानोपचिह्नताः ।

उडरन्ति पुनर्यस्मादुहतास्ते ततः स्मृताः ॥”
गोपा गोचारकाः ।

“सौमाकृपाणाः सौमासंनिहितक्षेत्रकर्षकाः ।”
सर्वे च वनगोचरा वनचारिणो व्याधादयस्ते
च मनुनोक्ताः ।

“व्याधान् शाकुनिकान् गोपान् कैवर्त्तान्
मूलखातकान् ।

श्यालप्राहानुच्छृत्तीनन्यांश्च वनगोचरान् ॥”
स्थलमुक्तो भूप्रदेशः । अङ्गारोऽग्नेरुच्छिष्टम् ।

तुषा धान्यत्वचः । द्रुमा न्यग्रोधादयः । सेतु-
जलप्रवाहवन्धः । चैत्यं पाषाणादिबन्धः ।

आद्यग्रह्येन वेणुवालुकादीनां ग्रहणम् । एतानि
च प्रकाशाप्रकाशभेदेन द्विःप्रकाराणि । तथा
च मनुः ।

“सौमाहृदास्तु कुर्वीत न्यग्रोधाश्रयकिंशुकान्
शाल्मलीन् शालतालांश्च चीरिणश्चैव पाद-
पान् ॥

गुल्मान् वेणुंश्च विविधान् शमी वल्ली स्थलानि
च ।

शरान् कुजकगुल्मांश्च तथा सौमा न नश्यति ॥
तद्भागानुदपानानि वाप्यः प्रसवणानि च ।

सौमासन्धिषु कार्याणि देवतायतनानि च ॥”
इति प्रकाशरूपाणि ॥

“उपच्छन्नानि चान्यानि सौमालिङ्गानि
कारयेत् ।

सौमाज्ञाने नृणां वीक्ष्य नित्यं लोके विपश्येयम् ॥

अश्मनोऽस्त्रीनि गोबालांस्तुपान् मस्रकपा-
लिकाः ।

करीषमिष्टकाङ्गारशर्करावास्तुकास्तथा ॥
यानि चैवं प्रकाराणि कालाङ्गुमिर्न भक्षयेत् ।

तानि सन्धिषु सौमाया अप्रकाशानि कारयेत् ॥
एतेलिङ्गेनयेत् सौमां राजा विवदमानयोः ॥”

प्रच्छन्नलिङ्गानि एतैः प्रकाशाप्रकाशरूपैलिङ्गैः
सामन्तादिप्रदर्शितैः सौमां प्रति विवदमानयोः
सौमानिर्णयं कुर्यादराजा ॥ * ॥ यदा पुनश्चि-
ह्नानि न सन्ति विद्यमानानि वा लिङ्गालिङ्ग-
तया सन्दिग्धानि तदा निर्णयोपायमाह ।

“सामन्ता वा समग्रामाश्चत्वारोऽष्टौ दशापि वा
रक्तस्रग्वसनाः सौमां नयेयुः क्षितिधारिणः ॥”

सामन्ताः पूर्वोक्तलक्षणाः । समग्रामाश्चत्वा-
रोऽष्टौ दशापि वा इत्येवं समसंख्याः प्रत्यासद-
ग्रामीणाः । रक्तस्रग्विणो रक्ताम्बरधराः मूर्धा-
रोपितक्षितिखण्डाः सौमानं नयेयुः प्रदर्शयेयुः
सामन्ता वेति विकल्पाभिधानं स्मृत्युत्तरोक्त-
साध्यभिप्रायम् । यथाह मनुः ।

“साक्षिप्रत्यय एव स्यात् सौमावाद्निर्णयः ।”
तत्र च साक्षिणां निर्णयत्वं मुख्यं तदभावे
सामन्तानाम् । तदुक्तम् ।

“साध्यभावे तु चत्वारो ग्रामाः सौमन्तवासिनः
सौमाविर्णयं कुर्युः प्रयता राजसन्धिषौ ॥”

तदभावे तत्संसक्तादीनां निर्णयत्वम् । यथाह
कात्यायनः ।

“स्वार्थसिद्धौ प्रदृष्टेषु सामन्तेष्वर्थगौरवात् ।
तत्संसक्तैस्तु कर्त्तव्य उद्धारो नात्र संशयः ॥

संसक्तसक्तदापे तु तत्संसक्ताः प्रकौर्त्तिताः ।
कर्त्तव्या न प्रदृष्टास्तु राज्ञा धर्मं विजानता ॥”

सामन्ताद्यभावे मौलादयो ग्राह्याः । तेषाम-
भावे सामन्ता मौलहृद्योहृदादयः । स्वार्थे-
पट्प्रकारेऽपि कार्यां नात्र विचारणेति कात्या-
यनेन क्रमविधानात् । एते च सामन्तादयः
संख्यागुणातिरेकेन संभवन्ति ।

“सामन्ताः साधनं पूर्वं निर्दोषाः स्युर्गुणा-
न्विताः ॥”

द्विगुणास्तूत्रा त्रिं यास्तोऽन्ये त्रिगुणा मताः
इति स्मरणात् ॥ * ॥

ते च साक्षिणः सामन्तादयश्च स्त्रैः स्त्रैः शपथैः
शापिताः सन्तः सौमां नयेयुः ।

“शिरोभिस्ते गृहोत्वोर्वीं स्रग्विणो रक्तवाससः
सुकृतैः शापिताः स्त्रैः स्त्रैर्नयेयुस्ते समञ्जसम् ॥

इति स्मरणात् ॥
नयेयुरिति बहुवचनं हयोर्निरासार्थं नैकस्य ।

“एकथेदुवयेत् सौमां सोपवासः समुदयेत् ।
रक्तमाल्याम्बरधरो भूमिमादाय मूढं नि ॥”

इति नारदनेकस्याभ्यनुज्ञानात् । यस्तु ।
“नैकः समुदयेत् सौमां नरः प्रत्ययवानपि ।
गुरुत्वादस्य कार्यस्य त्रियेषा बहुषु स्थिता ॥”

इत्येकस्य निषेधः । स उभयानुमतधर्मविद्वति-
रिक्तविषय इत्यविरोधः ॥ * ॥

स्थलादिचिह्नाभावेऽपि साक्षिसामन्तादीनां
सौमाज्ञान उपायविशेषो नारदेनोक्तः ।

“निष्कगापहृतोत्तृष्टनष्टचिह्नासु भूमिषु ।
तददेशानुमानाच्च प्रमाणाद्गोदर्मनात् ॥”

निष्कगाया नद्या अपहृततेनपहरणेनोत्तृष्ट-
ष्टानि स्त्रस्थानात् प्रचुरतानि नष्टानि वा
लिङ्गानि यासु मर्यादाभूमिषु तत्र तददेशा-
नुमानात् उत्तृष्टनष्टचिह्नानां प्राचीनप्रदेशा-
नुमानाद् ग्रामादारभ्य सहस्रदण्डपरिमितं
क्षेत्रमस्य ग्रामस्य पश्चिमे भाग इत्येवं विधानात्
प्रमाणाहा प्रत्यर्थमसत्तमविप्रतिपन्नायाः
स्मार्त्तकालोपलक्षितैर्भुक्तैश्चा निश्चिनुयुः । इह-
स्यतिना चात्र विशेषो दर्शितः ।

“भागमञ्च प्रमाणञ्च भोगं कालञ्च नाम च ।
भूभागलक्षणञ्चैव ये विदुस्तदत्र साक्षिणः ॥”

पते च साक्षिसामन्तादयः शपथैः शापिताः
सन्तः कुलादिसमच्चं राज्ञा प्रष्टव्याः । यथाह
मनुः ।

“ग्रामेयककुलानान्तु समच्चं सौमि साक्षिणः ।
प्रष्टव्याः सौमलिङ्गानि तयोश्चैव विवादिनोः ॥

ते पृष्टाः साच्यादयः समस्ता ऐकमत्येन सौमि
निर्णयं कुर्युः । तेर्निर्णीतां सौमां तदप्रदर्शित-
सकललिङ्गयुक्तां साच्यादिनामान्विताश्चाविस्म-
रणार्थं पत्रे समारोपयेत् । उक्तञ्च मनुना ।

“ते पृष्टास्तु यथा ब्रूयुः सामन्ताः सौमि
निर्णयम् ।

निबध्नीयात्तथा सौमां सर्वांस्तान्चैव नामतः ॥
एतेषां साक्षिसामन्तप्रभृतौनां सौमाचक्रमण-
दिनादारभ्य यावत् चिपचं राजदैविकं व्यसनं
चेन्नोपपद्यते तदा तदप्रदेशात् सौमानिर्णयः ।
अथच राजदैविकव्यसनावधिः कात्यायनोक्तः ।

“सौमाचक्रमणे कोपे पादस्यर्गे तथैव च ।
त्रिपञ्चपञ्चसप्तहं देवराजिकमिथ्यते ॥” इति ॥

यदा त्वमौषां उक्तसाध्यवचसां त्रिपञ्चाभ्यन्तरे
रोगादिदृश्यते । अथवा प्रतिवादिनिर्दिष्टाभ्य-
धिकसंख्यागुण-साध्यन्तरविरुद्धवचनता तदा
ते ऋषाभाषतया दण्डनीयाः । तदाह ।

“अनृते तु पृथग्दण्डा राज्ञा मध्यमसाहसम् ॥
अनृते मिथ्यावदने निमित्तभूते सति सर्वेसा-
मन्ताः प्रत्येकं मध्यमसाहसेन चत्वारिंशदधि-
केन पणपञ्चयतेन दण्डनीयाः । सामन्तविष-
यता चास्य साक्ष्यमौलादीनां स्मृत्यन्तरे
दण्डान्तरविधानादावगम्यते । तथा च मनुः ।

“यथोक्तेन नयन्तस्ते पूयन्ते सत्यसाक्षिणः ।
विपरीतं नयन्तस्तु दाप्याः स्युर्दृशतं दमम् ॥”

नारदोऽपि ।

“अथ चदन्तं ब्रूयुः सामन्ताः सौमि निर्णये ।
सर्वे पृथक् पृथक् दण्डा राज्ञा मध्यमसाह-
सम् ॥”

सामन्तानां मध्यमसाहसं दण्डमभिधाय ।
“शेषाश्च दन्तं ब्रूयुर्नियुक्ता भूमिकर्माणि ।
प्रत्येकान्तु जघन्यास्ते विनयाः पूर्वंसाहसम् ॥”